

— Да прѣдположимъ, че сте отъ срѣднитѣ политически личности. За външната ни политика намирате ли нѣщо за криво?

— Азъ съмъ говорилъ за това нѣщо на г-нъ Стамболова въ 87, 88 г.

— Нѣмамъ нищо повече.

— Азъ желая да задамъ нѣкои въпроси на г. Лепавцова.

— Г-нъ Китанчевъ, по послѣ ще можете да зададете въпроси на г. Лепавцова.

Защ. Константиновъ: Азъ мож сега да кажа на г. Китанчева, какви въпроси съмъ задавалъ на г. Лепавцова. Попитахъ го, на тръгванието имало ли е разговоръ за нѣкой заговоръ — не е имало.

Ставалъ ли е разговоръ за Тюфекчиева — не е ставалъ. Когато сте испровождали Илия Георгова и се расхождахте на станцията ставало ли е дума за заговоръ — не е ставало. Само когато сте тръгнали за Търново, г. Лепавцовъ ви попиталъ: знаете ли за нѣкои приготовления за убийството, а вий му сте отговорили, че по-хубаво е да си мълчи и да не се мѣша въ тѣзи работи.

Прокурора: Г. Китанчевъ, при тръгванието си за Търново, ходихте ли въ Лепавцова?

— Ходихъ, но не съмъ му говорилъ такива работи.

Прѣдсѣд.: Спасъ Лѣпавцовъ какво ще възразите прѣтивъ отказването на г. Китанчева.

С. Лепавцовъ: Когато сме говорили съ г-на Китанчева не е имало свидѣтели, за да ни слушатъ какво приказваме.

— Вий поддържате ли думитѣ си?

— Прѣди да замине г-нъ Китанчевъ, азъ го запитахъ защо го интерниратъ, той ми каза, че г. Стамболовъ се боялъ да не го убиятъ — за това. Сѣщия день, надвечеръ, дойде въ дюкяна ми, азъ го запитахъ да ли се е научилъ нѣщо за Тюфекчиевата работа — защото казаха ми, че Георгиевъ му е расправилъ за тази работа — той тогава ми каза: „мълчи“:

Т. Китанчевъ: Азъ ще кажа, че нито азъ, нито той е говорилъ нѣщо за Тюфекчиева. Това е злощастieto, че не е имало свидѣтели, когато говорѣхме.

Прѣдсѣд.: Имате ли друго нѣщо да кажете?

— Моля да се попита г-нъ Лепавцовъ, въ първото слѣдствие какво е казалъ за мене, какъ му съмъ казалъ азъ?